

קשה לומר על צה"ל, מתי מסיים הוא את עונת אימוניו ותרגיליו — ומתי הוא פותח בחדשה. שכן, עם כל חשיבותו של הקיץ כעונת-השנה המתאימה ביותר לניהול רצוף ובלתי-מופרע של אימונים מכל הסוגים, וגם לאחר שנביא בחשבון את נוחות-היתר של חדשים אלה או אחרים בשנה לגבי כינוס יחידות-מילואים — ניתן בכ"ז לומר כי השנה כולה היא המהווה את „עונת האימונים“ הבלתי-נפסקת והרצופה של צה"ל, על חלקיו ושלוחותיו. אך קיים בכל זאת הצורך „לשים נקודה“ אי-שהוא ומתי-שהוא, ולנסות נסיונות-סיכום, להעיר את הערות-השוליים, „להרהר בקול רם“ על הישגי אימונים, לקחיהם, ציווייהם. ויתכן כי המועד הטבעי ביותר לכך הוא, לאחר הכל, מועד שלהי-הקיץ, על סף השנה-החדשה. בריכוז-הרשימות-המאמרים המופיע סמוך-מאוד לפתחה של חוברת זו של „מערכות“ (בשולי פרשת אימונים ותרגילים), ימצא הקורא מקצת מן הסיכום הכולל לפעלה של מערכת-ההדרכה בשנה החולפת — וכן הצגת כמה סוגיות ובעיות אשר מהלכם ונסיובם של תרגילים מעלים אותן מדי-פעם.

עם כל הצטיידותו הטכנית המתקדמת של צבאנו, והתגונות הרכבו ויכולתו, מוסיף חיל-הרגלים רב-הפנים וגמיש-הצורות להוות את יסודו ואת מקור-כוחו בחשבון האחרון. הצגת סוגית חיל-הרגלים החדיש והרב-תכליתי, אשר הוחל בה בחוברת הקודמת (קכ"א-קכ"ב) של „מערכות“, מוצאת את המשכה בחוברת זו — הן בחתך הכולל שלה, במאמרו הפותח של סגן אלוף י. בר, והן באחת מבחינותיה החלקיות, ומן החיוניות שבהן כיום — היא בחינת חיל-הרגלים המשוריין. סוגיה זו ודאי שתמצא גם המשך בחוברות הבאות של הירחון. הקורא לא יטעה הרבה אם יצרף במבטו אל פרשת-חיל-רגלים בכללותה גם עוד שני מאמרים, שכל-עיקרם הוא עיסוק בטקטיקה של דגלים, בהתקפה ובהגנה: הדוגמה „צפון-קוריאנית“ של התקפה על יעד-מוגן מבוצר — והסיפור המדגים את בעיות ארגון אש-ההגנה בתנאי קרב-לילה ותאורת-לילה. כרקע ואופק להדגמות וניתוחים אלה שבתחום טקטיקת-הרגלים ה„יומיומית“ תוכלנה לשמש לקורא ההנתות רבות-העניין לגבי צרכיהם הטקטיים החיוניים, ואורח-חימושם, של גייסות חדישים, שב-הצהרת האני-מאמין של צבא ארה"ב, שיקולי-היסוד שבפרקים הטקטיים של „אני-מאמין“ זה — ראוי שיזכו לביטוי אף במחשבת מתכנני ומבצעי האימונים, שבציבור קוראי „מערכות“.

אכן, כמה וכמה דברים בתכנה של חוברת זו יעידו לקורא לא רק על כך כי „עונת האימונים והתרגילים“ היא „עונה שאין לה קצה“ אלא גם על העובדה כי סוגיה זו, סוגית-האימון, מקיפה לאמתו-של-דבר את כל חייו ופעלו של צה"ל — על כל חילותיו ושלוחותיו. הנה, התחזוקה — ענין כביכול „רחוק-מטקטיקה“ — הופך ב„הומורסקה העצובה“ שבחוברת לגורם מבצעי-טקטי חיוני ראשון-במעלה; ומתברר כמה מותנה אף הוא באימון ובתרגול (וכמוכן, בהבנה שנונה).

ברכת הרמטכ"ל, הכלולה בפקודת-היום שלו, מסכמת שנת עבודה פוריה, שהיתה רצופה „אימונים ותמרונים מפרכים“. איחולי „מערכות“, לירחון עצמו ולצה"ל כולה, על גייסותיו תרועותיו, הם: כי יעלה בידי הירחון להציג ולהאיר בפני קוראיו במשך שנת-העבודה הבאה את מירב הנושאים החיוניים להתאמתו, התגבשותו והשתפרותו הבלתי-פוסקות של צבאנו.